

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobce: **B. B.**
st. přísl. A. d. a l. r.
t. č. pobytem X
adresa pro doručování X

zastoupen Organizací pro pomoc uprchlíkům, z.s.
sídlem Poděbradská 5, 190 00 Praha 9

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 5. 2024, č. j. OAM-850/ZA-ZA11-LE05-R2-2021,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 30. 5. 2024, č. j. OAM-850/ZA-ZA11-LE05-R2-2021, **se ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalobci **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- III. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný rozhodnutím ze dne 30. 5. 2024, č. j. OAM-850/ZA-ZA11-LE05-R2-2021 (dále jen „napadené rozhodnutí“), které nabylo právní moci dne 19. 6. 2024, neudělil

žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu („zákon o azylu“). Napadené rozhodnutí bylo vydáno poté, kdy Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 20. 10. 2022, č. j. 34 Az 4/2022-44, zrušil první rozhodnutí žalovaného ve věci žádosti žalobce o mezinárodní ochranu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Důvodem bylo zjištění, že žalovaný aplikoval koncept bezpečné země původu (§ 16 odst. 2 zákona o azylu), aniž by řádně doložil splnění příslušných kritérií, že Alžírsko může být za bezpečnou zemi považováno. Napadené rozhodnutí je výsledkem standardního řízení ve věci žádosti žalobce o mezinárodní ochranu, kterou žalobce podal dne 8. 10. 2021.

II. Předcházející průběh řízení a napadené rozhodnutí

2. Žalobce k žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že je Berber, a že je členem hnutí MAK (Hnutí pro sebeurčení Kabýlie), jehož cílem je od roku 2014 osvobození Kabýlie od Alžírsko. Staral se o fungování hnutí v oblasti, kde bydlel (Illoula Oumalou), účastnil se demonstrací a dalších akcí. Bylo mu vyhrožováno ze strany alžírského státu, protože je považován za teroristu.
3. Při pohovoru dne 14. 10. 2021 mj. uvedl, že je militant organizace MAK, za což mu hrozí vězení. Zjistil, že na obecní úřad u něj v obci přišel četník a žádal jeho rodný list, což podle úředníka obce (ten žalobci tři dny před jeho odjezdem zavolal) znamená, že bude vydán příkaz k zadržení, hrozí mu tedy vězení. Jeho známým se to také stalo. Žalobce je generálním sekretářem hnutí v jejich obci, měl za úkol sbírat informace, řešil úřední věci, např. tisknul informace a událostech, které MAK plánovalo a rozdával je lidem v okolí. V souvislosti se svojí aktivitou dosud potíže neměl. Naposled se účastnil demonstrace v roce 2021, u nich v Illoula Oumalou. Další demonstrace se odehrály v Bejaia a Tizi OuZou (2021). V hlavním městě se demonstrací neúčastnil. Žalobce k dotazu popsal vlajku MAK. Přestěhování do jiné části země by podle žalobce nepomohlo. Žalobce předložil kopie fotografií z demonstrací, článek z internetu o zabavení dokladů a pas, předložil též dopis ze dne 12. 10. 2021, proč je v ČR.
4. Žalovaný shromáždil v průběhu správního řízení informace o zemi původu, konkrétně materiál Alžírsko – Hodnocení Alžírsko jako bezpečné země původu z dubna 2019 a z října 2022, informace OAMP – Alžírsko – Vztah Berberů a Arabů na území Alžírsko ze dne 5. 1. 2017, dále je ve spise založena Informace MZV ČR ze dne 5. 10. 2022, Alžírsko, týkající se situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti a po dlouhodobém pobytu v zahraničí.
5. Žalobce k podkladům rozhodnutí dne 9. 1. 2023 uvedl, že se v Alžírsku necítí svobodně, neboť všem bojovníkům kabylské národnosti hrozí vězení. Ti, kteří neutekli, již ve vězení jsou. Také uvedl, že jej v Praze napadl alžírský agresor (stalo se to 5. 11. 2022 kolem 19 hod. na Karlově náměstí). Poukázal na to, že naposled kabylský předseda vlády a alžírský ministr spravedlnosti hovořili o zločinech, jichž se Alžírsko na původním kabylském obyvatelstvu dopustilo a také hovořil o genocidě, k níž došlo před dvěma lety (1 600 bojovníků bylo obětmi násilí). Dále uvedl, že jeho přítel, který také patřil k bojovníkům, byl jako žadatel o azyl ve Francii pravděpodobně zavražděn. Jeho tělo se našlo na letišti v Paříži a alžírská vláda ho odmítá přijmout, protože byl Kabyl (je k tomu oficiální tisková zpráva v kabylském tisku Siwel ze dne 7. 1. 2023, kterou žalobce předložil). V únoru nebo březnu 2022 byl žalobce vykraden, o čemž má potvrzení s razítkem z jeho vesnice (dozvěděl se to od členů své rodiny); má

podezření na alžírské tajné služby. Žalobce předložil tiskovou zprávu Amnesty International ze dne 9. 1. 2023 a další materiály této organizace k dění v Alžírsku, a dále potvrzení obce Tizi Ouzou (nedatované) o vloupání do domu žalobce a ukradení cenných předmětů.

6. Žalobce dále žalovanému předložil a v rámci vyjádření ze dne 25. 1. 2023 odkázal na větší množství zpráv týkajících se porušování lidských práv členů Hnutí za nezávislost Kabýlie, jakož i zprávu Úřadu Vysokého komisaře OSN v rámci Univerzálního periodického přezkumu „Summary of stakeholders’ submissions on Algeria“ ze dne 19. 8. 2022 a zprávu Africké komise pro lidská práva a práva národů, pracovní skupiny pro původní obyvatelstvo/komunity a menšiny v Africe z období 15. 11. do 5. 12. 2021. Také s odkazem na vyjádření Amnesty International ze dne 9. 1. 2023 a vyjádření prezidenta Alžírské Ligy za lidská práva na sociální síti Facebook na stránce Siwel – Agence kabyle, že dne 26. 11. 2022 bylo několik aktivistů Hnutí za nezávislost Kabýlie odsouzeno k trestu smrti v trestním řízení, které dle mezinárodních lidskoprávních organizací nelze označit za nestranné a nezávislé. K vyjádření ze dne 1. 3. 2023 žalobce předložil další materiály a podklady (Úřední věstník Alžírské republiky ze dne 13. 2. 2022, dle kterého byli jako teroristé označeny určité osoby, mj. i jeho přítel M. A. R., který byl v zemi původu ve stejné sekci hnutí MAK jako žalobce, a s nímž žalobce Alžírsko opustil; a dále podklad, podle něhož byla prezidentka CMA (Congres mondial amazigh), paní N. S. K., kterou žalobce osobně zná, shledána vinnou ze spáchání trestného činu řízení a organizace povstaleckého hnutí. A dne 3. 5. 2023 žalobce předložil seznam politických vězňů v Kabýlii ze dne 2. 12. 2021, který vypracovala agentura Siwel. Většinu z nich žalobce osobně zná (žalobce je vyjmenoval), má s nimi např. společné fotografie z demonstrací.
7. Dne 27. 7. 2023 byl s žalobcem proveden doplňující pohovor. Žalobce uvedl, že má informace o pokračujících problémech v oblasti, z níž pochází. Alžírská policie v posledních dvou měsících zatkla dva jeho přátele a vyptávala se na něj. Jedním z nich byl bratr žalobce, který mu to po svém výslechu zavolal. Také jeho rodině říkali, že pokud se žalobce nepřestane angažovat, budou problémy. Žalobce často publikuje na Facebooku (má veřejný profil), kde píše, že požaduje nezávislost Kabýlie a taky mu někdo přes rodinu vyhrožoval.
8. Následně byl správní spis doplněn o Informaci OAMP ze dne 2. 2. 2024, Alžírsko, Bezpečnostní a politická situace v zemi, materiál Alžírsko – Hodnocení Alžírsko jako bezpečné země původu z října 2023, a Informace OAMP ze dne 26. 4. 2023, Alžírsko, Kabylové, Strana Hnutí za sebeurčení Kabýlie (MAK).
9. Přípisem ze dne 24. 1. 2024 žalobce předložil dokument s názvem „Svědectví ve prospěch pana B. B.“, podepsaný právním poradcem předsedy kabylské prozatímní vlády a prezidentem kabylské ligy za lidská práva, panem A. A. Q. Po seznámení žalobce s podklady pro rozhodnutí bylo vydáno napadené rozhodnutí.

III. Žaloba

10. Žalobce požádal o mezinárodní ochranu v České republice, protože se obává uvěznění a perzekuce ze strany alžírské vlády kvůli své aktivní podpoře hnutí MAK, usilujícího o nezávislost regionu Kabýlie. Kabylové, původní obyvatelé této oblasti, čelí v Alžírsku diskriminaci; například nemohou veřejně nosit berberskou vlajku nebo

prosazovat myšlenku samostatného státu Kabýlie, což je považováno za ohrožení státní bezpečnosti a může vést k zatčení.

11. Od roku 2014 působil žalobce v hnutí MAK jako generální sekretář ve své obci, kde organizoval demonstrace, šířil letáky a mobilizoval občany k účasti na akcích. V roce 2021 alžírská vláda označila MAK za teroristickou organizaci, což vystavuje jeho členy riziku pronásledování a násilí. Více než 500 členů MAK bylo v poslední době zadrženo, mezi nimi i lidé, které žalobce osobně zná a doložil to fotografiemi ze společných akcí.
12. Žalobce se účastnil mnoha demonstrací a byl několikrát policií vyslýchán. Po zadržení v roce 2016 se policii vyhýbal a aktivity pro MAK vykonával tajně. Zhoršující se situace, kdy policie pravidelně zatýká a mučí účastníky demonstrací, jej donutila k opuštění země. Den před svým odjezdem se navíc dozvěděl, že policie získala jeho rodný list, což podle žalobce obvykle znamená přípravu na zatčení.
13. Žalobce tvrdí, že alžírské státní instituce jsou pod vlivem vlády a na orgány se proto nemohl obrátit pro ochranu. Podmínky v zemi dále zhoršuje diskriminační přístup vůči Kabylům – např. alžírská vláda odmítla dodat zdravotní pomůcky pro léčbu Covid-19 do oblasti Kabýlie a údajně záměrně neřešila nedávné požáry v tomto regionu, které si vyžádaly stovky obětí. Žalobce se kromě toho jako ateista obává postihů za porušování pravidel vyplývajících z islámu, například zákazu jídla na veřejnosti během ramadánu. Obává se též o rodinu.
14. Žalobce nesouhlasí s postupem žalovaného, který dle něj nepřijal některé důkazy dokládající jeho zapojení v MAK a nebezpečí, které mu v Alžírsku hrozí. Správní orgán vycházel převážně z informací od Ministerstva vnitra a Ministerstva zahraničních věcí, zatímco důkazy předložené žalobcem ignoroval nebo vyhodnotil jako irelevantní, čímž došel k závěru, že situace Kabylů je v Alžírsku bezproblémová. Podle žalobce to odporuje skutečnosti, neboť diskriminace Kabylů je v Alžírsku dobře zdokumentována, jak uvádějí i zprávy organizací jako Amnesty International či Indigenous World.
15. Správní orgán podle žalobce také nesprávně posuzoval jeho žádost pouze na základě dosavadního průběhu jeho pronásledování, aniž by bral v úvahu riziko hrozící v budoucnu. Žalobce doložil, že několik jeho spolupracovníků bylo za obdobné aktivity tvrdě potrestáno, a proto je jeho obava z pronásledování odůvodněná. Poukázal na případy, kdy alžírské soudy vynesly tresty smrti pro členy MAK, včetně jeho přátel, a předložil k tomu zprávu Amnesty International. Uložení trestu smrti je i samo o sobě důvodem pro udělení mezinárodní ochrany, přestože Alžírsko tresty smrti nevykonává. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

16. Žalovaný nepovažuje žalobní námitky za opodstatněné. V Alžírsku nebyl vystaven pronásledování, a to mu nehrozí ani po návratu zpět. Skutkový stav věci považuje žalovaný za dostatečně zjištěný, vedle informací ministerstev, s nimiž se žalobce mohl seznámit, se zabýval též žalobcem předloženými podklady. Žalobce uváděl, že se mu v minulosti nikdy nic nestalo, popřel, že by byl v Alžírsku trestně stíhán, zemi opustil v důsledku změny prezidenta a politiky. Jeho sdělení v pohovoru ze dne 27. 7. 2023 nelze označit jako jednoznačná a přesvědčivá, v průběhu pohovoru je žalobce měnil

při popisování způsobu, kterým měl být informován, že se na něj alžírská policie vyptávala.

17. Žalovaný trvá na tom, že občasnou účast na demonstracích za práva Kabylů lze považovat za činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod, a že v minulosti docházelo k nárazovým protiakcím bezpečnostních složek proti hnutí MAK a jeho čelným představitelům či významným aktivistům. Žalobce však nikdy žádné potíže neměl. Tvrzení žalobce ze dne 27. 7. 2023 o údajném zatčení jeho bratrů vyhodnotil žalovaný jako nevěrohodná vzhledem k nekonzistentní povaze. Pronásledování či stíhání vlastní osoby žalobce nikterak nedoložil, dokládal ho pouze ve vztahu k jiným osobám. Obavy z možnosti uvěznění žalobce považuje žalovaný za spekulativní a nepodložené.
18. Jako zcela pochybný pak žalovaný vyhodnotil celý azylový příběh žalobce, který se pokoušel doložit materiály ve vztahu k jeho osobě irelevantními, s jeho tvrzeními obsahem neslučitelnými či dokonce účelově podvrženými. Pokud žalobce uváděl, že v hnutí MAK se angažoval již od roku 2014, přesvědčivě nevysvětlil, proč by jej alžírské úřady chtěly zadržet právě na podzim 2021. Jeho vysvětlení odkazující na souvislosti s povolebními změnami jsou v rozporu s podklady. Žalovaný odkázal na závěr ESLP v rozsudku ze dne 29. 4. 2019, č. 12148/18 (věc A.M. proti Francii), že v Alžírsku došlo od roku 2015 k zásadnímu institucionálnímu a legislativnímu vývoji, a že nejsou dány odůvodněné obavy z porušení čl. 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv („Úmluva“). Žalovaný proto trvá na správnosti a zákonnosti závěru napadeného rozhodnutí, že nejsou dány důvody k udělení azylu ani doplňkové ochrany, neboť žalobci nehrozí žádná vážná újma.

V. Doplnění žaloby a reakce žalovaného

19. Žalobce ve vyjádření ze dne 8. 8. 2024 navrhl provedení důkazu svědeckou výpovědí, a sice s panem A. A. Q. alias M. R. S. D., který je právním poradcem předsedy kabylské prozatímní vlády a prezidentem kabylské ligy za lidská práva, a který ve prospěch žalobce postoupil žalovanému přípis ze dne 24. 1. 2023 (Svědectví ve prospěch pana B. B.).
20. Dne 9. 12. 2024 zaslal nový zástupce žalobce (Organizace pro pomoc uprchlíkům) k doplnění žaloby další informace a důkazy stran svého politického aktivismu za nezávislost Kabýlie. Uvedl, že v několika obdobných případech obdrželi aktivisté za nezávislost Kabýlie mezinárodní ochranu ve formě azylu. K tomu žalobce předložil pět rozsudků francouzského národního azylového soudu (Cour nationale du droit d'asile, „CDNA“), které navrhl jako důkaz při soudním jednání (rozsudky CDNA 23053037 ze dne 9. 2. 2024, 23059193 ze dne 7. 6. 2024, 23047612 ze dne 18. 6. 2024, 24028121 ze dne 16. 7. 2024, 23051189 ze dne 29. 11. 2024). Rozsudky se týkaly kolegů žalobce z hnutí MAK, s nimiž se osobně zná.
21. Žalobce dále poskytl jako důkaz svých aktivit několik fotografií a videonahrávek z kulturních akcí za nezávislost Kabýlie, na jejichž organizaci se žalobce podílel. Jedná se o fotografie se zpěvákem O. (A. L.), který se ve svých textech staví za nezávislost

Kabýlie, má zakázáno opustit Alžírsko a je přítelem žalobce. Dvě videonáhrávky zachycují záznam z koncertu zpěváka O.

22. Žalovaný v reakci na žalobcem doplněné podklady v přípisu ze dne 21. 1. 2025 uvedl, že národní judikatura členských států postrádá nadnárodní přesah judikatury mezinárodní, na niž žalovaný odkazoval v napadeném rozhodnutí. Nadto žalobce obdobnost svého případu případům řešeným francouzským soudem pouze tvrdí, ničím ji nedokládá. Stejně nahlíží i na další doložené fotografie a videa, která jsou různého data a žalobce nevysvětlil, proč je nedoložil ještě v průběhu správního řízení. Podle žalovaného tyto podklady nemají potenciál založit důvodnou obavu z pronásledování žalobce či skutečného nebezpečí vážné újmy pro případ jeho návratu. Doplnění dokazování shledává žalovaný nadbytečným.
23. Žalobce přípisem ze dne 23. 1. 2025 předložil ještě další dva rozsudky CNDA 24020256 ze dne 6. 12. 2024 a 24004957 ze dne 12. 12. 2024 a přípisem ze dne 20. 3. 2025 doplnil před jednáním další dva důkazy ve formě videa a jedné fotografie.

VI. Jednání před soudem

24. Ve věci proběhlo jednání dne 21. 3. 2025, za přítomnosti žalobce, jeho právní zástupkyně, zástupce žalovaného a tlumočnice z francouzštiny.
25. **Zástupkyně žalobce** uvedla, že žalobce je B. a člen Hnutí za nezávislost Kabýlie (MAK), které usiluje o nezávislost Kabýlie na severu Alžírska. Hnutí MAK podporuje od roku 2014, byl generálním sekretářem hnutí ve své obci, staral se o fungování hnutí, roznášel letáky, zapojoval veřejnost do akcí, účastnil se také demonstrací a kulturních akcí tohoto hnutí. Uvedené skutečnosti doložil řadou fotografií z protestů. Alžírská vláda prohlásila hnutí MAK dekretem z roku 2021 za teroristickou organizaci a členové tohoto hnutí jsou pronásledováni a vězněni. V Alžírsku je více než 400 politických vězňů, desítky osob byly dokonce odsouzeny k smrti. A z věznic jsou také zprávy o mučení. Policie si přišla na obecní úřad obce žalobce ještě před jeho odjezdem pro jeho rodný list a dle informací žalobce takto policie postupuje, pokud se chystá někoho zatknout.
26. Jak vyplývá z podkladu, který žalobce doložil ve správním řízení; jedná se o svědectví ve prospěch žalobce ze strany pana A. A. Q., právního poradce prezidenta Kabýlie, žalobce byl dokonce v zemi původu již odsouzen. Tuto informaci získal od svého advokáta v Alžírsku, který aktivisty hnutí MAK zastupuje. Samotný rozsudek není možné získat, protože alžírská vláda si je vědoma toho, že pokud žadatelé o mezinárodní ochrany v Evropě tyto rozsudky získají, je jim udělen azyl, a to není v zájmu alžírské vlády. Pan A. A. Q., který je současně prezidentem kabylské Ligy za lidská práva, a který je rovněž zmiňován jako jeden z předních představitelů hnutí MAK v Informaci OAMP o Alžírsku ze dne 26. 4. 2023, je připraven na jednání soudu o těchto skutečnostech svědčit.
27. Zástupkyně žalobce se dále vyjádřila k argumentaci žalovaného v napadeném rozhodnutí, že žalobce neměl ve vlasti žádné potíže, že Kabylové nejsou v Alžírsku pronásledováni, a že nelze přijmout žalobcem předložené důkazy jako věrohodné. Závěr, že Kabylové nejsou v Alžírsku pronásledováni, je v rozporu s Informací OAMP o Alžírsku ze dne 26. 4. 2023, kde se popisují problémy, jimž členové hnutí MAK v Alžírsku čelí. Žalovaným opakovaně uváděný odkaz na rozsudek ESLP z roku 2019

- (věc A.M. proti Francii) se týkal zcela jiných skutkových okolností, nejednalo se o člena hnutí MAK, jednalo se o osobu obviněnou ve Francii z terorismu a z vazeb na hnutí al-Káida; pro posuzovanou věc tedy není tento rozsudek relevantní.
28. Pokud žalobce ve správním řízení (při pohovoru) uváděl, že konkrétní problémy neměl, myslel tím problémy ve vztahu k prohlášení hnutí MAK za teroristickou organizaci. Protože to se stalo v roce 2021 a on v tomto roce Alžírsko opustil. Současně však není rozhodná otázka, zda žalobce měl konkrétní potíže. Řízení o mezinárodní ochraně má prospektivní charakter. Žalobce na podporu své žádosti navrhoval množství podkladů, konkrétně seznamy politických vězňů a osob obviněných z terorismu. Žalobce označil konkrétní osoby, které znal. Žalovaný vazby žalobce na tyto osoby v rámci pohovoru vůbec neověřoval, místo toho je zpochybnil.
29. Zástupkyně žalobce dále uvedla, že přítel žalobce, M. A. R., s nímž žalobce přicestoval do České republiky a společně požádali o mezinárodní ochranu, byl v úředním věstníku Alžírsko v roce 2022 označen za teroristu. Pokud žalovaný uvedl, že nikdo takový o mezinárodní ochranu v České republice nežádal, zástupkyně žalobce upřesnila, že ta žádost byla u nich zaregistrovaná, ale bylo nesprávně přepsané jméno. Žalovaný o tom musel vědět, protože současně žalobci vyčítal, že tato osoba žádá o mezinárodní ochranu ze stejných důvodů jako žalobce. Tato osoba však již není na území České republiky, takže řízení bylo zřejmě zastaveno. Zástupkyně žalobkyně má za to, že žalobce se kvalifikuje pro udělení mezinárodní ochrany.
30. **Zástupce žalovaného** s žalobou nesouhlasil, žalovaný za důvody napadeného rozhodnutí stojí. Původně byla žádost žalobce posouzena jako zjevně nedůvodná, ale žalovaný ji po zrušujícím soudním rozhodnutí posoudil ve standardním řízení. Napadené rozhodnutí je podrobné a dospělo k závěru, že žalobci by v případě návratu žádná újma nehrozila. To je podle zástupce žalovaného pravda. Žalobce prohlásil, že žádné potíže neměl a v řízení odkazoval na jiné osoby, které s jeho příběhem nesouvisely. Jeho jedinou „potíž“ bylo vyžádání rodného listu policií, což však není důvodem pro udělení azylu. Pan R. alias R. je někde pryč, takže tato část výpovědi žalobce je také „na vodě“. Demonstraci se žalobce účastnit mohl, ale žádné potíže neměl. Nebyl zájmovou osobou režimu. Vazby žalobce na zpěváka O. také nic neprokazují. Výpovědi žalobce byly nepřesné a nevěrohodné a žalobce nesplňuje přísná kritéria zákona o azylu.
31. Soud se následně zabýval návrhy žalobce na doplnění dokazování. Co se týká předložených rozsudků CDNA, k dotazu soudu účastníci souhlasili s tím, že tyto rozsudky prokazují, že francouzský národní azylový soud v několika (celkem sedmi) případech zrušil rozhodnutí správního orgánu (OFPRA – Úřad pro ochranu uprchlíků a osob bez státní příslušnosti), kterým byla zamítnuta žádost o udělení mezinárodní ochrany, a že těmto osobám přiznal postavení uprchlíka, a že ve všech předložených případech bylo prokázáno, že se jednalo o aktivní členy Hnutí za sebeurčení (MAK).
32. Soud následně provedl **účastnický výslech žalobce**, s čímž žalobce souhlasil. K dotazům soudu žalobce popsal, že členem hnutí MAK se stal od roku 2014. Uvedl, že byl aktivním účastníkem boje za nezávislost Kabýlie, sám je B. Členské průkazy nemají. Hnutí MAK se člení do sekcí (východní a západní), on působil jako generální tajemník v rámci své obce (od roku 2016), v západní sekci. Oficiální potvrzení o členství nemá, jde vždy především o přesvědčení konkrétní osoby. Přijetí za člena hnutí není

formalizováno. Určité formalizaci podléhají vyšší funkce v hnutí, tam musí být dán souhlas konkrétní sekce. K dotazu soudu žalobce dále uvedl, že v současnosti plní úlohu řadového člena, je v České republice, kde hnutí MAK nepůsobí. Centrála hnutí je ve Francii, tam ale žalobce cestovat nemůže. Další buňky hnutí jsou i v jiných zemích, např. v Kanadě. Žalobce dále uvedl, že působí na sociálních sítích (zejména Facebook) a sdílí různé příspěvky na podporu cíle hnutí MAK (na jednání pak k dotazu své zástupkyně ukázal svůj profil na síti Facebook). Sám však obsah příspěvků nevytváří. Na sociálních sítích mu bylo vyhrožováno (viz scan z Messengeru).

33. V rámci výsledku žalobce k dotazům soudu uvedl, že v zemi původu se účastnil demonstrací již před rokem 2021, působil též jako manager zpěváka O., který hnutí MAK podporuje. Ten má zákaz z Alžírsko vycestovat. K rozporům ve výpovědi před správním orgánem (uváděl, že žádné potíže neměl) a v žalobě (uváděl, že byl v roce 2016 zadržen policií a vyslýchán) žalobce uvedl, že zadržen a vyslýchán byl. Neví, proč to v protokolu z pohovoru před správním orgánem zaznamenáno není. Uváděl to. Byl v roce 2014 zadržen, ale nebyl odsouzen a uvězněn. Jeho výpověď zapsali a pak jej pustili.
34. K dotazu své zástupkyně žalobce sdělil, že hnutí MAK se snaží o internacionalizaci, o uznání nezávislosti Kabýlie. Dne 20. 4. se ve Francii (Paříži) připravuje velká demonstrace. Žalobce do České republiky přicestoval proto, že tady má přátele a že Českou republiku zná jako demokratickou zemi již z období, kdy došlo k rozdělení federace se Slovenskem. Na dotaz, proč nevyužil možnosti přetlumočení své výpovědi před správním orgánem, žalobce uvedl, že si myslel, že to není nutné. Také uvedl, že od prezidenta hnutí MAK získal dopis na svou podporu (dopis byl na jednání soudu předložen k důkazu), byl mu zaslán poštou. Zástupce žalovaného žalobci žádné otázky položit nechtěl.
35. Následně soud provedl **výslech svědka A. A. Q.**, jehož totožnost na místě ověřil z předložených průkazů. Svědek uvedl, že je právním poradcem předsedy kabylské prozatímní vlády a prezidentem kabylské ligy za lidská práva. Tuto ligu založil v březnu 2003, od roku 2018 je poradcem předsedy kabylské prozatímní vlády. Svědek potvrdil, že ve správním řízení poskytl ve prospěch žalobce písemně svědectví (pozn. soudu – přípis je založen na č. l. 187 správního spisu, je podepsán a opatřen razítkem, podpis však nebyl ověřen). Také potvrdil, že žalobce pracoval jako sekretář hnutí MAK v západní části (sekcí) hnutí. Od advokáta hnutí MAK v Alžírsku má informace o tom, že žalobce byl trestně stíhán a za svou činnost pro hnutí MAK odsouzen. Písemný důkaz však nemá, alžírská vláda rozsudky neposkytuje. Za poskytování informací tohoto charakteru byl dotyčný advokát vzat do vazby a policie mu dělala domovní prohlídku. Případ tohoto advokáta hájila i paní M. L. jako zvláštní zpravodajka OSN pro obránce lidských práv.
36. K dotazu zástupkyně žalobce svědek uvedl, že kabylská liga za lidská práva byla založena za účelem ochrany členů hnutí MAK, kteří jsou pronásledováni ze strany alžírské vlády. Liga působí ve Francii, Kanadě, Německu, v Londýně, Dublinu i v Austrálii. Ze strany alžírské vlády jde o genocidní úsilí, aktivisté hnutí MAK jsou nazýváni „špinavými Židy“. Uložené rozsudky smrti sice nejsou vykonávány, ale jsou automaticky převáděny na doživotní odsouzení. Berberský jazyk sice alžírská ústava formálně uznává, v praxi tomu ale tak není. Podle svědka by žalobce byl v případě návratu do Alžírsko uvězněn nebo prostě zmizel. „Zmizení“ je celá řada. Zástupce

žalovaného nechtěl využít prostor k tomu, aby svědkovi položil nějakou otázku. Uvedl, že to na věci nic nemění.

37. Dále soud provedl důkazy fotografiemi (celkem 4), na nichž je zachycen dům žalobce v zemi původu. Na fotografiích je vždy žalobce a zpěvák O. (v domě a na zahradě). Dále byly přehrány části záznamů ze dvou koncertů v Kabýlii, na nichž je zachycen jako interpret (zpívá a hraje na kytaru) zpěvák O. a žalobce postává s dalšími lidmi v prostoru za zpěvákem. Žalobce k nahrávkám k dotazu soudu uvedl, že ty akce byly pořádány společně s univerzitou a týkající se aktivit spojených s 20. 4., v rámci berberského jara.
38. Následně byl promítnut scan z aplikace Messenger (dle žalobce se jednalo o komunikaci z roku 2024, datum však nebylo zjištěno). Osoba označená „M. A.“ zde žalobci nadává ve vztahu s jeho „rasou“ do „z kurvysynů“. Scan zachycuje také fotografii žalobce v přátelském objetí s předsedou prozatímní kabylské vlády F. M. Přehrána byla také videoreportáž publikovaná dne 3. 3. 2025, která mapuje nátlak alžírské vlády na aktivisty hnutí MAK. Dle této reportáže vyhrožuje aktivistům jistý „M. A“. Má se jednat o síť špionáže a zastrašování zaměřenou na politické odpůrce alžírského režimu. Dle reportáže potvrdily francouzské zpravodajské služby, že v současné době probíhá několik vyšetřování tajných aktivit alžírských služeb ve Francii. Podle těchto zdrojů vede Alžírsko psychologickou a informační válku proti kabylským exulantům, mobilizuje agenty pod diplomatickým krytím, aby verbovali informátory a vyvíjeli přímý nátlak na militanty. Na tuto reportáž reagoval ve zvláštním videu F. M. (to bylo rovněž na jednání přehráno), který označil alžírské metody za „směšné“ a vyjádřil podporu aktivistům hnutí MAK, včetně žalobce. K žádosti zástupkyně žalobce byla na jednání soudu přčtena též listina, podepsaná prezidentem MAK dne 8. 2. 2025 F. M. (podpis však není ověřen). Jejím obsahem je podpora žalobce – „svědectví ve prospěch nezávislého aktivisty Kabýlie“.
39. Po ukončení dokazování přednesli účastníci řízení závěrečné návrhy, v nichž setrvali na svých procesních stanoviscích. Soud následně odročil jednání za účelem vyhlášení rozsudku.

VII. Posouzení věci samé

40. Při splnění podmínek řízení Krajský soud v Brně přezkoumal napadené rozhodnutí [§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, („s.ř.s.“), ve spojení s § 32 odst. 9 zákona o azylu a čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, tzv. procedurální směrnice], a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
41. Žalobce svoji žádost o udělení mezinárodní obavy založil na obavách z pronásledování v zemi původu z důvodu členství k hnutí MAK – Hnutí pro sebeurčení Kabýlie. Před posouzením naplnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany ve formě azylu dle § 12 zákona o azylu či doplňkové ochrany dle § 14a téhož zákona bylo nutno se zabývat posouzením věrohodnosti žalobce, a to i s ohledem na závěry žalovaného přijaté v napadeném rozhodnutí, který jednak zpochybnil některá dílčí tvrzení žalobce v průběhu správního řízení, a jednak celý jeho příběh označil za „velice pochybný“.

Hodnocení věrohodnosti žalobce

42. Proces rozhodování o žádosti o mezinárodní ochranu zahrnuje jednak zjištění skutkových okolností, které mohou představovat důkaz na podporu žádosti, jednak právní posouzení toho, zda jsou naplněny podmínky pro poskytnutí mezinárodní ochrany (viz rozsudek Soudního dvora EU ze dne 22. 11. 2012, ve věci M. M., C-277/11, bod 64). Vzhledem k tomu, že žadatel o mezinárodní ochranu v mnoha případech z objektivních důvodů není schopen doložit či vyvrátit určité tvrzení přesvědčivým důkazem, individuální skutkové okolnosti vycházejí zpravidla toliko z jeho výpovědi (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. 5 Azs 66/2008–70 nebo ze dne 25. 4. 2019, č. j. 8 Azs 340/2018-68). Součástí zjišťování skutkových okolností je proto rovněž posouzení věrohodnosti tvrzení, na nichž stojí žádost o mezinárodní ochranu. Žalovaný tedy jednak může označit za nevěrohodná jednotlivá tvrzení žalobce a jednak může žalobce, resp. jeho výpověď, označit celkově za nevěrohodnou – to však pouze za situace, kdy by jako nevěrohodné byly hodnoceny relevantní aspekty jeho žádosti o mezinárodní ochranu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2019, č. j. 9 Azs 39/2019–77).
43. Jak shrnuje právní věta rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2021, č. j. 5 Azs 19/2020-45, „[z]ávěr správního orgánu o tom, že azylový příběh žadatele o mezinárodní ochranu či jeho část jsou nevěrohodné, je podmíněn důsledným přezkoumáním hodnověrnosti této výpovědi, na což by se měl zaměřit pohovor s žadatelem, a jeho výpověď by následně měla být řádně vyhodnocena dle obecně uznávaných indikátorů hodnověrnosti (věrohodnosti), jak jsou v podstatě shrnuty v čl. 4 odst. 5 směrnice 2011/95/EU. Mezi tyto indikátory hodnověrnosti patří zejména vnitřní a vnější konzistentnost žadatelovy výpovědi, otázka, zda je tato výpověď dostatečně konkrétní a její plausibilita ve světle relevantních informací o zemi původu.“
44. Hodnocení věrohodnosti výpovědi žadatele by z povahy věci mělo předcházet věcnému posouzení žádosti. Má-li totiž žalovaný pochybnost o věrohodnosti výpovědi nebo její částí, je důležité, aby v odůvodnění rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany jasně identifikoval, které části výpovědi žadatele považuje za nevěrohodné. Ty pak vyloučí z věcného posouzení žádosti. Aby napadené rozhodnutí bylo ve vztahu k otázce věrohodnosti žadatele přezkoumatelné, je nezbytné, aby žalovaný své závěry řádně odůvodnil konkrétními skutkovými zjištěními. Důležité také je, že pokud žalovaný zjistí ve výpovědi žadatele určité nesrovnalosti, musí mít žadatel možnost je vysvětlit (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2015, č. j. 4 Azs 71/2015–54, viz také čl. 16 směrnice č. 2013/35/EU).
45. Věrohodnost výpovědi žalobce je mezi stranami sporná. Žalovaný uznal tvrzení žalobce, že se účastnil demonstrací za práva Kabylů (to osvědčují žalobcem doložené fotografie). A vyšel též z jeho tvrzení, že si měl příslušník četnictva na místním úřadu vyžádat jeho rodný list. Ostatní části jeho výpovědi však zpochybnil – za nevěrohodné označil tvrzení žalobce ze dne 27. 7. 2023, že byli zatčeni dva jeho přátelé a při výslechu se jich alžírská policie na žalobce vyptávala (následně totiž uvedl, že to byli jeho bratři, a že jeden z nich mu to volal). Nekonzistentnost této části výpovědi žalovaný spatřoval v tom, že nejprve žalobce hovořil o zatčení a na dotaz (jak mu mohla zatčená osoba volat) pak pouze o výslechu těchto osob. Žalovaný zpochybnil též tvrzení žalobce z téhož dne, že mu někdo vyhrožoval na Facebooku, kde často publikuje. Na dotaz, kdo mu na Facebooku vyhrožuje, totiž následně uvedl, že tam mu nevyhrožují, ale vzkazují jeho rodině, aby na Facebooku přestal psát.

46. Soud při posouzení skutkového stavu věci vyšel z obsahu správního spisu a dokazování doplněného v řízení před soudem. Soud přihlížel i k důkazům, které žalobce z hlediska časového teoreticky mohl předložit v řízení před správním orgánem (např. fotografie žalobce se zpěvákem O. a videonahrávky z koncertů tohoto zpěváka, které byly pořízeny ještě před vycestováním žalobce ze země), nicméně učinil tak na podporu své věci až v řízení před soudem. Soud je totiž povinen provést úplné a *ex nunc* posouzení právních i skutkových otázek v tomto typu řízení. A byť tato povinnost automaticky neznamená, že žadatel o mezinárodní ochranu může vyčkávat s relevantními skutkovými tvrzeními či právními námitkami až do soudního přezkumu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2015, čj. 10 Azs 194/2015-32, bod 23 a násl.), ospravedlněním předložení těchto důkazů, které prokazují vazby žalobce na jednoho z hlavních podporovatelů hnutí MAK z umělecké sféry, je i zcela odmítavý postoj žalovaného k podkladům týkajícím se pronásledování aktivistů hnutí MAK, jež žalobce předložil ve správním řízení, odůvodněný nedostatkem individualizace. U důkazu scanem z aplikace Messenger, u nichž nebyla doložena datace (žalobci se datum zaslání difamační komunikace na jednání soudu nepodařilo dohledat), je pak otázkou, zda žalobce měl ve správním řízení vůbec důvod tuto komunikaci předkládat, pokud se její relevance pro řízení o žádosti žalobce stala zjevnou až později (s ohledem na odhalení investigativní reportáže z března 2025, kde je jako „útočník“ jmenována právě osoba, která se žalobcem komunikovala).
47. Předně je nutno uvést, že soud nemá po doplněném dokazování důvodné pochybnosti o věrohodnosti tvrzení žalobce, že byl aktivním členem hnutí MAK, a že po svém vycestování ze země původu i nadále udržuje vazby na toto hnutí, podporuje myšlenky a cíle, jež toto hnutí zastává a je v kontaktu s předními představiteli tohoto hnutí (bezpochyby došlo k prokázání vazeb žalobce na prezidenta hnutí F. M., poradce prezidenta a předsedy kabylské ligy za lidská práva A. A. Q., jakož i na zpěváka O., veřejně podporujícího kabylskou otázku). O aktivitách žalobce v zemi původu svědčily již fotografie z demonstrací s atributy Kabýlie, které žalobce předložil ve správním řízení. A v řízení před soudem bylo rovněž zcela vyvráceno hodnocení žalovaného, jež učinil ve vztahu k písemnému přípisu A. A. Q. ze dne 24. 1. 2023 (Svědectví ve prospěch žalobce), a jehož věrohodnost neuznal mj. z důvodu, že podpis na přípisu nebyl ověřen.
48. Žalovaný zpochybnil rovněž pravdivost obsahu tohoto svědectví, neboť se v něm uvádí, že žalobce byl pronásledován a že je odsouzen, avšak sám žalobce nic takového v rámci pohovoru netvrdil. Dle protokolu o pohovoru ze dne 14. 10. 2021 měl skutečně žalobce uvést, že v souvislosti se svojí aktivitou dosud potíže neměl. S výjimkou obsahu Svědectví ve prospěch žalobce ze dne 24. 1. 2023 obsahuje informaci o minulém pronásledování žalobce pouze žaloba. Na základě svědecké výpovědi však bylo objasněno, že informace o odsouzení žalobce se netýká období před vycestováním žalobce ze země původu v roce 2021 (tj. let 2014 či 2016), ale jeho trestního stíhání a odsouzení po tomto datu, po prohlášení hnutí MAK ze strany alžírské vlády za teroristickou organizaci. Svědek věrohodně vypovídal o tom, jakým způsobem tyto informace získal (od advokáta hnutí MAK, který zastupuje aktivisty hnutí v Alžírsku) a proč není možné tento důkaz (tj. odsuzující rozsudek) předložit.
49. Nutno ovšem uvést, že žalobce nebyl v rámci své výpovědi před soudem přesvědčivý v tom, že byl v minulosti v souvislosti se svými aktivitami v hnutí MAK zadržen

policií a vyslýchán. V žalobě uváděl, že to bylo v roce 2016, před soudem však uváděl rok 2014. Soud s přihlédnutím k tvrzení žalobce v rámci jeho první výpovědi ve správním řízení, kde měl žalobce prostor tyto skutečnosti uvést, nemá za prokázané, že by se žalobci ještě před vycestováním ze země dělo v tomto směru nějaké příkoří. Žalobce zároveň před soudem vzniklý rozpor ve vztahu k otázce jeho minulého pronásledování dostatečně nevysvětlil, resp. vysvětlil ji pouze nedostatečným tlumočením. Na druhou stranu, svědectví pana A. A. Q. soud považuje za přesvědčivé a nevzbuzující důvodných pochyb o autenticitě sdělení, tj. konkrétně ve vztahu žalobci, o jeho odsouzení za aktivity v hnutí MAK po roce 2021. Z hlediska skutkového je však pro posouzení opodstatněnosti žádosti žalobce stěžejní zjištění, že žalobce v hnutí MAK aktivně působil a nadále působí. To byl ostatně od začátku hlavní důvod pro podání žádosti žalobce o mezinárodní ochranu.

50. Relevantní pro posouzení věci jsou rovněž zjištění vyplývající z investigativní reportáže publikované 3. 3. 2025, která mapuje aktivity alžírské vlády vůči aktivistům hnutí MAK v zahraničí. A žalobce doložil (záznamem komunikace v aplikaci Messenger), že i ve vztahu k jeho osobě se tyto aktivity projeví. To lze považovat minimálně za indicie o tom, že žalobce není z důvodu svých aktivit v rámci hnutí MAK zájmem alžírského vládnoucího režimu osobou zcela lhostejnou. Na základě uvedených skutečností soud přistoupil k právnímu posouzení věci.

Posouzení přiměřené pravděpodobnosti pronásledování

51. Podle § 12 zákona o azylu se cizinci udělí azyl, je-li a) pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování (mimo jiné) pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má.
52. Pojem uplatňování politických práv ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu je nutné vykládat v souladu s čl. 43 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“). Za politická práva a svobody tudíž musejí být pokládána politická práva ve smyslu hlavy druhé oddílu druhého Listiny (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 Azs 45/2008–67). Za kritérium pro rozlišení, zda určité jednání představuje uplatňování politických práv, nelze brát intenzitu či rozsah výkonu těchto práv, ani společenský dopad takového jednání (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2014, č. j. 5 Azs 20/2014–44). Podstatné je, zda daná forma aktivity vyvolala pronásledování. Pro udělení azylu podle § 12 písm. a) zákona o azylu, na rozdíl od písm. b), zároveň nestačí pouze hrozba budoucího pronásledování. Žadatel musí být pronásledován již v momentu, kdy opouští zemi původu.
53. Tak tomu v případě žalobce nebylo. Žalobce v průběhu řízení opakovaně uváděl, že ze strany alžírských státních orgánů neměl až do svého odjezdu ze země žádné problémy. Hovořil vždy pouze o problémech jiných osob. A soud žalobci ani přes jeho tvrzení v žalobě (i s ohledem na nepřesvědčivost výpovědi při snaze o vysvětlení rozporů) neuvěřil, že by ze strany alžírských orgánů v minulosti čelil nějakým problémům. Podmínky § 12 písm. a) zákona o azylu tedy splněny nejsou.
54. Podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu se liší. Pro posouzení odůvodněnosti obav žadatele z pronásledování tady není podstatné, zda žadatel již určitou formu pronásledování prožil v minulosti (jakkoli se jedná o závažný ukazatel hrozby pronásledování i v budoucnu). Posuzuje se budoucí hrozba pronásledování, která sice může, ale nutně nemusí vycházet z minulého pronásledování (viz např.

- rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2017, č. j. 1 Azs 227/2017-33 nebo ze dne 26. 7. 2018, č. j. 7 Azs 162/2018-47). Při tomto hodnocení se uplatní důkazní standard přiměřené pravděpodobnosti (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2008, č. j. 2 Azs 71/2006-82).
55. Aby bylo *přiměřeně pravděpodobné*, že žalobce bude v případě návratu do Alžírsko čelit pronásledování (zatčení, uvěznění) pro příslušnost k hnutí MAK, musí být tento důsledek v případech obdobných případu žalobce *nikoli ojedinělý*. To znamená, že „*ke nežádoucímu důsledku v případech obdobných případu žalobce dochází natolik často, že s ním ten, komu takový následek hrozí, musí počítat jako se vcelku běžným jevem, a nikoli jako s jevem toliko výjimečným*“. Při posouzení, zda je požadovaný důkazní standard naplněn či nikoli, je nutno vyjít z relevantních informací o zemi původu žalobce, s nimiž je nutno tvrzení žalobce konfrontovat.
56. V tomto ohledu soud považuje za stěžejní Informaci OAMP ze dne 2. 2. 2024, Alžírsko, Bezpečnostní a politická situace v zemi, materiál Alžírsko – Hodnocení Alžírsko jako bezpečné země původu z října 2023, a Informace OAMP ze dne 26. 4. 2023, Alžírsko, Kabyllové, Strana Hnutí za sebeurčení Kabýlie (MAK). Tato informace vychází ze zpráv Amnesty International, Freedom House, Kanadské rady pro migraci a uprchlíky, Bertelsmann Stiftung, MZV USA a dalších zdrojů informací publikovaných v letech 2021-2023, tj. v období po odjezdu žalobce ze země v říjnu 2021.
57. Informace zahrnuje vývoj snah Kabylů za nezávislost od roku 1962, kdy Alžírsko získalo nezávislost na Francii a popisuje podrobněji historii i aktuální situaci Hnutí za sebeurčení Kabýlie (MAK), jehož cílem je „*boj za právo kabylského lidu na sebeurčení a obrana zájmů kabylského lidu a Kabýlie ve všech oblastech*“. Dle informace „*[b]ýt Kabylem nutně neznamená být v hledáčku bezpečnostních složek, nicméně jakékoliv separatistické tendence jsou potlačovány. To se týká zejména strany MAK, která byla vládou označena za separatistickou a teroristickou. Tvrdé zákroky rovněž potkávají osoby vystavující separatistické symboly, mezi které od roku 2019 vláda řadí i kabylské a berberské vlajky. Dochází proto k zatýkání a pronásledování členů MAK i osob podezřelých ze členství v MAK a osob, které zejména na demonstracích drží jiné vlajky než vlajku Alžírsko. (...) po požárech, jež vypukly v Alžírsku v srpnu 2021, vláda obvinila MAK z jejich založení a tvrdě zakročila proti jeho skutečným i domnělým členům. 6. září 2021 bezpečnostní složky zatknuly v Kabylii 27 osob, které měly být členy MAK. (...) Strana MAK byla jednou z prominentních opozičních sil stojících za masivními protesty (v roce 2019, proti oznámení kandidatury tehdejšího prezidenta Abdelazize Boutefliky). (...) Již v červnu bylo zatčeno a obviněno z narušování integrity státního území nejméně 18 osob držících na demonstracích berberskou vlajku. V srpnu dalších téměř 60 osob vystavujících na demonstracích kabylskou vlajku potkal stejný osud (...). Koncem roku 2022 bylo ve vazbě více než 280 osob odsouzených v souvislosti s masivními protesty, které vypukly začátkem roku 2019. (...) Umístění MAK na seznam teroristických subjektů dává vládním složkám rozšířené pravomoci při potlačování jeho členů.*“
58. Žalovaný s touto informací v napadeném rozhodnutí sice pracoval, avšak z hlediska hrozby pronásledování žalobce v případě jeho návratu do země původu z ní podle soudu nevyvodil odpovídající závěry. Použil ji fakticky pouze ke konstatování, že v minulosti byli aktivisté hnutí MAK zatýkáni (naposled v létě 2021), a protože žalobce nikdy žádné potíže neměl, neshledal, že by žalobci „*skutečně hrozilo*“ pronásledování.

Tyto úvahy žalovaného se však míjí požadavkem na přiměřenou pravděpodobnost pronásledování. Taková hrozba podle soudu – ve vztahu k aktivistům hnutí MAK, kteří svůj aktivismus demonstrují mj. účastí na demonstracích a používáním symbolů Kabýlie (zejména vlajky, tj. jiné vlajky než Alžírské) – totiž ze shromážděných informací naopak vyplývá. A v případě žalobce nebyly dány pochybnosti o tom, že by aktivistou v uvedeném smyslu byl; dokazují to zejména fotografie z demonstrací, na nichž je žalobce zpravidla v čelní řadě, zachycen s kabylskými (berberskými) symboly. A v průběhu řízení před soudem to prokázaly i další skutečnosti (např. jeho aktivita na sociálních sítích či jeho osobní prokázané kontakty s předními představiteli hnutí MAK).

59. Žalovaný akcentoval, že po volbách v roce 2019 se vládní garnitura nezměnila. Pominul však zcela, že dle naposled citované zprávy bylo v roce 2021 hnutí MAK umístěno na seznam teroristických subjektů, což má na potlačování práv jeho členů značné dopady i v praxi (jak je zde popisováno). To vyplývá rovněž z Informace MZV ČR ze dne 5. 10. 2022, Alžírsko, týkající se situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti a po dlouhodobém pobytu v zahraničí, podle níž postih ze strany státních orgánů hrozí osobám, „u kterých alžírské úřady pojalý podezření, že žadatel o azyl vykazuje prvky náklonnosti k účasti v teroristické organizaci“. Ani široký výklad trestního práva umožňují trestní stíhání z politických důvodů, jehož uplatňování je zmíněno v dalších informacích o Alžírsku (Informace OAMP, Alžírsko – Hodnocení Alžírska jako bezpečné země původu z října 2022 i z října 2023) skutečně nenahrává argumentaci, že by se ve vztahu k příslušníkům „teroristické“ organizace jednalo o postup ojedinělý. Nad rámec informací shromážděných ve správním spise to lze dovozovat též např. z publikovaného usnesení Evropského parlamentu ze dne 26. listopadu 2020 (<https://bit.ly/3WIEJOX>) o zhoršující se situaci v oblasti lidských práv v Alžírsku, v němž Evropský parlament odsoudil pomlouvačnou kampaň proti aktivistům v Kabýlii a konstatoval, že jsou obzvláště zranitelní vůči svévolnému zatýkání za vyjadřování náboženských a politických názorů považovaných za disentan. Soudu přitom není známo, že by se situace v Alžírsku v tomto směru nějak podstatně změnila.
60. Přestože tedy nelze mít za dostatečně prokázané, že by žalobce byl v období před svým vycestováním ze země původu z důvodu svých aktivit v rámci hnutí MAK zatčen, žalovaný pochybil, pokud vyloučil opodstatněnost obav žalobce z pronásledování. Vzhledem k tomu, že nebyly dány pochybnosti o příslušnosti žalobce k hnutí MAK, resp. o jeho aktivismu spočívajícím v otevřené demonstraci podpory tohoto hnutí na shromážděních, jichž se účastnil před svým odjezdem ze země původu, bylo na místě posoudit hrozbu jeho pronásledování optikou osob v postavení obdobném postavení žalobce, tj. aktivistů hnutí MAK. To žalovaný na podkladě informací o zemi původu řádně neučinil, neboť svůj závěr nesprávně založil na neexistenci skutečné (reálné) hrozby pronásledování žalobce. V případě hrozby pronásledování dle § 12 písm. b) zákona o azylu je však nutné použít důkazní standard přiměřené pravděpodobnosti a ten v případě žalobce naplněn byl. Hrozbu pronásledování osvědčuje i hodnověrné osobní svědectví jednoho z předních představitelů hnutí MAK (A. A. Q.), jehož jméno figuruje rovněž v informacích shromážděných žalovaným, že žalobce byl za své aktivity následně (v nepřítomnosti) již odsouzen, a rovněž ostatní indicie svědčící o tom, že žalobce je s přiměřenou pravděpodobností v hledáčku alžírských státních orgánů.

61. Nakonec je nutno s ohledem na opakované odkazy žalovaného na rozsudek ESLP ze dne 29. 4. 2019 ve věci *A.M. proti Francii* přisvědčit argumentaci právní zástupkyně žalobce. S ohledem na odlišné skutkové okolnosti tam řešeného případu, jakož i s ohledem na datum vydání tohoto rozsudku (ještě předtím, než bylo hnutí MAK prohlášeno alžírskou státní mocí za teroristickou organizaci), se nejedná o rozhodnutí, jehož závěry by byly relevantní pro tuto věc. A přestože, jak uváděl žalovaný, rozsudky soudů jiných členských států nejsou pro české soudy závazné, nelze odhlížet od skutečnosti, že právní úprava v oblasti azylového práva vychází pro všechny soudy členských států EU ze stejného základu. I předložená rozhodnutí CDNA tedy naznačují, že příslušnost osoby k hnutí MAK je (i přes individuální odlišnosti jednotlivých případů) vážným důvodem pro úvahy o naplnění hrozby přiměřené pravděpodobnosti pronásledování jakožto jedné z podmínek pro udělení mezinárodní ochrany ve formě azylu.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

62. Soud shledal důvodnou námitku žalobce, že žalovaný postupoval při hodnocení skutkových okolností věci, doplněných v řízení před soudem, nesprávně. Shromážděné informace o zemi původu bylo nutno ve světle zjištění, že žalobce je aktivistou hnutí MAK, hodnotit při posouzení podmínek pro získání mezinárodní ochrany dle § 12 písm. b) zákona o azylu za použití důkazního standardu přiměřené pravděpodobnosti, což žalovaný neučinil. Žalovaný proto dospěl k nesprávnému závěru, že v případě žalobce není dána hrozba pronásledování v případě jeho návratu do země původu, přestože situace v zemi původu svědčí ve prospěch žalobce. Napadené rozhodnutí proto soud zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude uvedeným právním názorem vázán [§ 78 odst. 1, 4, 5 s. ř. s.].
63. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce měl ve věci úspěch, žádné náklady však nepožadoval, proto mu přiznány nebyly. Žalovaný úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 28. března 2025

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřlová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně